

12

KATALUNA ESPERANTISTO

(L'ESPERANTISTA CATALA)

MONATA GAZETO, ORGANO DE LA

TRIA EPOKO : JULIO-AUGUSTO 1924

700.014 - B. Esp

Animo kreskigas korpon

«Kataluna Esperantisto» ne formortis: jen pruvo konvinkega per tiu-ĉi numero. «Kataluna Esperantisto» neniam formortos. Fariĝis tro forta la vivo, la animo de niaj Floraj Ludoj. Tiu granda animo kreskigos malgraŭ ĉiuj cirkonstancoj korpon, ĉar ĝi plene, forte ekzistas, kaj tute nature kaj nepre ĝi naskas sian korpon, kiu ankaŭ nature kaj nepre pro historiaj kaj nunaj kialoj ne povas esti alia ol «Kataluna Esperantisto».

Ĉu vi, eminentaj verkistoj el ĉiuj landoj, kiuj ĉeeste, lege aŭ alipruve konas la forton kaj solenon, la belon kaj efikon de la Floraj Ludoj, ĉu vi ne sentus kiel animan krimon la malaperon de «Kataluna Esperantisto»? — Ĉu vi, ĉiuj, katalunaj esperantistoj, kiuj ĝuas ĉiujare vide, aŭde kaj kompreni la poezian festegon de la Floraj Ludoj, ĉu vi ne sentas la neceson konstati per «Kataluna Esperantisto» ilian okazigon, kaj alporti al ĉiuj mondanguloj la radiojn, la lumon, la eĥon de nia granda Literatura Festo?

Ĉu vi, katalunaj samideanoj, permesus ke nia organo, modelo de esperanta stilo, malnova gazeto kiu ĉiumonate frapas al via pordo kaj vekas vin al la esperantisma sento, ĉesus, subite, vin admoni kaj stimuli, vin fervorigi kaj en via koro renovigi la fajron de l' espero?

Ĉar ni konas vian respondon kaj je ĝi ni kalkulas, ni akceptis en Vich la ŝarĝon daŭrigi la tiel dankindan taskon de la antaŭa Komitato.

Via helpo, katalunaj esperantistoj, ne mankos; ankaŭ ne, nia fervoro kaj nia volo sukcesi.

Delfi Dalmau — Sebastià Alberich — Sebastià Chaler — Ramon Marsà — Artemi Barba — Francesc Pérez — Josep Alberich — Joan Gili — Jaume Herp — Marian Solà.

Nia devizo: *Maro estas gutaro*

KATALUNA ESPERANTISTO

OFICIALA ORGANO DE

Kataluna Esperantista Federacio

Redakcio kaj Administracio :
Carme, 30 : BARCELONA

Raporto pri la XI^a Kongreso de la Kataluna Esperantista Federacio

Vich: 8-9-10 Junio 1924

DEZA laboro estas verki detalan raporton pri tiom da belegaj festoj, ĉiu el ili plene grava, kiujn ni ĝuas dum nur tri tagoj, okaze de niaj Katalunaj Esperantistaj Kongresoj. Ĉiujare pli kaj pli kreskas la sukceso kaj graveco de ĉiu Kongresa solenaĵo, tiel ke ne plu sufiĉas por doni bildon de ili, raporto farita kalkulante preskaŭ nur je la fideleco de bona memoro. Tial oni pardonu ke ni ne mencios ĉiujn nomojn, nek raportos la sencon de ĉiuj paroladoj, nek rakontos la ĝojon kaj emociion de ĉiuj momentoj, nek pritraktos ĉiujn, absolute ĉiujn detalojn. Ni estos kontentaj, se nur ni sukcesos iom respeguli la impresojn de iu ajn Kongresano.

La raportanto malkaŝas, ke tiaspeca raporto, de li farita jam kelkfoje, lin mem iom tedas... Tamen li klopodos, per la sekvantaj paĝoj, vidigi al niaj eksterlandaj amikoj tion kion ni Kongresanoj vidis, por ke ili sentu niajn proprajn sentojn.

ANTAU LA KONGRESO

La loka gazetaro estis detale raportinta pri la preparaj laboroj. La lastan tagon antaŭ la Kongreso, la ĵurnalo «Gaseto de Vich» aperigis

sur la unua paĝo gravan artikolon de la kataluna verkisto Jaume Collell, «Bonvenon al la esperantistoj...»

En plej videblaj lokoj de la urbo estis grandaj kaj belaj murafiŝoj pri la Kongreso, unuj kun alegoriaj pentraĵoj, aliaj arte presitaj enhavantaj la kongresprogramon.

Ĉe la montrejoj de multaj butikoj estis ekspozitaj diversaj esperantaĵoj: premioj disdonataj ĉe la Floraj Ludoj, silkaj rubandoj kun metala surskribo donacotaj al la standardoj de la Esperantaj Grupoj, naciaj aŭ urbaj flagoj senditaj de samideanoj el malproksimaj landoj por ornami la halon de la Esperanta Ekspozicio, nova standardo de la loka grupo, k. t. p.

Sed la plej grava elmontro de esperantemo de la urbo Vich sendube estis alegoria monumento pri la Paco, kun alta kaj bela statuo, starigita de la Urbestro ĉe la «Rambla», en kruciĝo kun la strato Verdaguer.

DIMANĈO, 8

ALVENO DE LA KONGRESANOJ

Je tagmezo, alvenis la plej granda nombro de Kongresanoj el Barcelona, Terrassa kaj Sabadell, en la oficiala vagonaro. Multaj jam estis alvenintaj per antaŭaj vagonaroj aŭ la hieraŭan tagon. Atendadis ilin ĉe la stacidomo Lia Urbestra Moŝto S-ro Comella, akompanata de aliaj aŭtoritatuloj kaj reprezentantoj de lokaj societoj, kelkaj el kiuj kunportis siajn standardojn. Ĉe la eniro de la vagonaro en la stacion eksonis tondra aplaŭdado kaj muzikistaro ludis la esperantan himnon. La esperantistoj deiris el la vagonoj kaj tuj granda popolamaso, ĉe kiu bele svarmis la verdkoloraj standardoj de niaj Grupoj, demonstracie sin turnis al la Urbdomo pasante antaŭ la Esperanta Monumento, kiu surprizis kaj entuziasmigis ĉiujn alvenantojn. De la stacidomo ĝis la Urbdomo la esperantistaro trapasis inter du vicoj da sin premanta publiko kaj estis salutata de la enurbanoj ĉe ĉiuj balkonoj kaj fenestroj. La urbaj gvardioj, en solena vestaĵo, zorgadis pri la ordo.

AKCEPTO ĈE LA URBDOMO

En la Salono de Kunsidoj de la Urbdomo estis solene akceptataj la Kongresanoj. Sidis ĉe la prezidejo la Urbestro de Vich, la Delegito de la Militista Direktorio, la Urbkonsilantoj kaj aliaj aŭtoritatuloj, reprezentantoj de lokaj societoj, la loka O. K., la Komitato de K. E. F. kaj Delegitoj de la katalunaj Grupoj.

La Urbestro S-ro Comella bonvenigis katalunlingve la esperantistojn, dezirante al ili agrablan restadon en Vich kaj sukceson en la Kongresaj taskoj.

Ankaŭ salutis la Kongresanojn en hispana lingvo la Delegito de la Militista Direktorio en Vich, kiu faris justan laŭdon pri la kongresurbo.

Respondis al Sinjoroj Urbestro kaj Direktoria Delegito nia samideano Delfi Dalmau, kiu diris en kataluna lingvo belan pledon por Esperanto kaj dankis en la nomo de ĉiuj Kongresanoj la salutajn vortojn.

Aplaŭdo sonis je la fino de la tri paroladoj.

MALFERMA KUNSIDO

Sinjoro Joan Amades, Prezidanto de la «Kataluna Esperantista Federacio», prononcis elokventan malferman paroladon, en kiu li faris historian skizon pri la vivo de la Kataluna Federacio kaj eltiris la kuraĝigan konkludon, ke, malgraŭ ĉiaj malhelpoj, la esperanta movado en nia lando ĉiam iom progresis. Li konstatis la kreskantan sukceson de niaj Kongresoj kaj Floraj Ludoj, kaj rekomendis al la nove varbitaj samideanoj ke ili fervore daŭrigu tian laboron. Forta aplaŭdado sekvis la paroladon de nia Prezidanto.

Salutis la Kongreson la jenaj delegitoj, kiuj parolis la plej multajn en esperanto kaj kelkaj katalune.

S-ro Josep Albagés, el «Bela Espero» (Manresa); S-ro B. Zanón, el «Nova Sento» (Barcelona); S-ro Sebastià Chaler, el «Lumon» (Terrassa); S-ro Joan Comadran, el Esp. Societo «Aplec» (Sabadell); S-ro Miquel Milla, el «Ĝerona Espero» (Girona); S-ro Ramon Marsà, el «Esp Grupo» (Terrassa); S-ro E. Artigas, el la gazeto «La Semisto» (Sabadell); S-ro Jaume Fluvià, el «Esperantista Amikeco» (Manlleu); S-ro. Eduard Capdevila, el «Barcelona Stelo» (Barcelona); S-ro Enric Aguadé, el «Nova Semo» (Reus); Fraŭlino Palmira Castellvi, el «La Metiisto» (Barcelona); S-ro Joan Costa, el «Studenta Juneco» (Girona); S-ro Ramon Soler, el «Ĉiam Antaŭen» (Barcelona); S-ro Pastro Planas, el «Esperanta Nesto» (Ripollet); S-ro Josep Canaleta, el «Esperanta Idealo» (Santa Coloma de Farnés); S-ro Jaume Grau Casas, el «Semo» (Barcelona).

Aparte menciindaj estas la esperantaj paroladoj de S-roj Emilio Gastón kaj Manuel Maynar, el Zaragoza; S-ro Joan Barceló, el Palma de Mallorca, S-ro Jacinto Bremón, membro de la «Lingva Komitato». La tri unuaj amike salutis la katalunan samideanaron, kaj la lasta rememorigis pri la grava tasko de niaj lingvaj institucioj. Oni entuziasme aplaŭdis ilin ĉiujn.

Fine parolis, laŭ peto al li farita, la ĉefa organizinto de la Kongreso S-ro Jacinto Comella. Li esprimis sin kun granda emocio, dankante la ovacion per kiu la Kongresanaro lin salutis ĉe lia ekstaro. Li diris ke la Vikaj amikoj klopodis aranĝi Kongreson similan laŭ soleneco kaj sukceso al tiuj de Manresa, Girona, Reus, k. a., kaj li esperas ke ĉiuj samideanoj restos kontentigitaj.

Tie-ĉi ni denove esprimas al nia amiko Comella, kaj ankaŭ al lia afabla edzino kiu fervore helpis lin, la plej koran dankon de ni ĉiuj.

KONGRESINSIGNO

Ĉe la Urbdomo, estis disdonata al la esperantistoj la Kongresa Insigno, farita el bronzo, kun reliefa busto de nia Majstro kaj silueto de la urbo Vich. En la antaŭaj kongresoj la insigno estis simple farita el kartono. Ni devas danki nunjare al la Vikaj amikoj, ke ili *donacis* la kongresinsignon kaj eĉ ĝi estis bronza. Ĝi tre bele aspektis sur la brusto de ĉiu Kongresano... kaj pli bele ankoraŭ sur tiu de niaj Kongresaninoj, pri kiuj ni diru nun ke ili estis pli multaj ol dum la antaŭaj Kongresoj. Jen kiel ankaŭ pri tio ni progresis!

KONGRESLIBRO

Ankaŭ estis donacata al ĉiuj tre bela Kongresa Libro. Ĝi estas 140-paĝa, kun bela kovrilo ornamita per la ŝildo de Vich. Ĝi enhavas: Portreto de D-ro Zamenhof; Organiza Komitato; Programo; Membroj de «Kataluna Esperantista Federacio» (nomoj kaj adresoj); Grupoj Aliĝintaj; Priskribo de la urbo en lingvoj Esperanta kaj Kataluna, kun multaj gravuraĵoj presitaj sur speciala papero kaj du planoj pri Vich kaj ĝia Arkeologia Muzeo; Paĝoj kun reklamoj.

Aparte presita programo estis ankaŭ abunde disdonata.

PROPAGANDA EKSPozICIO

Je la 4^a posttagmeze, estis malfermata la Esperanta Ekspozicio instalita ĉe «Temple Romà». Granda ĉambro de tiu konstruaĵo estis plena de libroj, katalogoj, gazetoj, afiŝoj, poŝtkartoj, k. a. en esperanto. Ornamis la murojn flagoj de multaj nacioj, speciale senditaj de esperantistoj el la koncernaj landoj. En plej honora loko estis marmora busto de nia Majstro kaj granda esperanta flago. Tiu Ekspozicio estis vizitata dum du semajnoj.

VIZITO AL LA KATEDRALO KAJ ARKEOLOGIA MUZEO

Post la malfermo de la Ekspozicio, oni vizitis la Katedralon kaj speciale ĝian belegan klaŭstron, kie troviĝas la tombo de la kataluna filozofo Balmes. Estis ankaŭ vizitata la Episkopa Arkeologia Muzeo, vera juvelo de la urbo Vich.

MUZIKA FESTO

Tiu-ĉi grava kaj belega Muzika Festo, senpaga por la Kongresanoj, okazis en la vasta Vika Teatro kun ĉeesto de la plej distingindaj familioj de la urbo.

Ĉe la eniro, estis disdonata bele presita programo, en kataluna lingvo, kune kun alia presaĵo enhavanta la esperantan tekston de la kantotaj muzikajoj.

S-roj P. Palomas (piano), J. M. Puigcerver (violono) kaj B. Soler (violonĉelo) ludis la Trion n-ro 26 de Haydn, kaj la Hispanan Dancon n-ro 5 de Granados.

Fraŭlino Palmira Castellví, nia estimata samideanino kiu tiel bonevole regalias nin per sia bela voĉo, kantis la jenajn popolokantojn: «Hejmo, dolĉa nom'» (angla); «Jen lando kun arbar'» (dana); «Hieraŭ min petis knabin'» (aŭstra); «Kanto al Marianeto» (kataluna); «Trinkkanto» (pola); «Venecia Gondolkanteto» (itala); «Neutila serenado» (germana) unufoje kantata en esperanto, muziko de Brahms.

La infana fako de la «Orfeo Vigatà» direktata de F-ino Pilar Bach, prezentis katalune la infanajn kantojn kaj ludojn «Són deu noies per casar» (Llongueras), «A la terra del bon pa» (Llongueras) kaj «El casament de Cucut» (Jacques-Dalcroze).

Post ioma paŭzo, F-ino Castellví kantis ankoraŭ: «La floro de la senmorteco» (Ferrer); «Serenado» (Castellví); «Miniatur» (Castellví); «La edziĝo de Figaro» (Mozart); «La reĝo de la elfoj» (Schubert).

Fine, la tuta «Orfeo Vigatà», konsistanta el 200 orfeonistoj lerte direktataj de Pastro Miquel Rovira, kantis bonege la katalunajn «El soldat i la donzella» (Lambert), «La Sileta» (Cumellas) kaj la esperantistan himnon «La Espero», de F. de Menil, kantata kvinvoĉe.

Ĉiu kantita peco estis sekvata de entuziasmaj aplaŭdoj, sed kiam finiĝis la kantado de «La Espero», kiun oni starante aŭskultis, eksonoris impona ovacio kiu daŭris ĝis kiam la Orfeono ekripetis nian himnon, ĉi-tiufoje kantatan de la orfeonistoj kaj kongresanoj samtempe. Estis tre kortuŝa momento, kiun ĉiuj ĉeestintoj longtempe memoros. La orfeonistoj kantis la himnon tre fervore kaj prononcis tute bone kaj klare la konatajn strofojn.

HONORA VERMUTO

Post la Muzika Festo, kaj malgraŭ la tre malfrua horo, la kongresanoj sin turnis al la ĝardeno de la «Katolika Junularo», kie ili estis regalataj per Vermuto kaj kelkaj «specimenoj» de la famaj kaj bongustaj Vikaj kolbasoj. Mallongaj salutaj vortoj interŝanĝiĝis, kaj de tie la kongresanoj disiris al la diversaj hoteloj por vespermanĝi, interkonsentinte ke la Labora Kunsido okazos je la 23^a, anstataŭ je la 22^a.

LABORA KUNSIDO

Ĝi okazis, je la 11^a vespere, ĉe la Urbdomo. Sidis ĉe la prezida tablo la membroj de la Direkta Komitato S-roj Joan Amades, Ramon So-

ler, Eduard Capdevila, Jaume Pruna kaj Jaume Grau Casas, kaj ĉeestis preskaŭ ĉiuj Kongresanoj.

Pro neĉeesto de la Sekretario, la Komitatano S-ro Jaume Grau Casas faris en esperanto parolan raporton pri la agado de la Federacio de post la lasta Kongreso.

Komence li aludis la fakton ke la fermiĝo, laŭ ordono de la aŭtoritato, de la «Enciklopedia Popola Ateneo», sidejo de K. E. F., iom malhelpis la regulan funkciadon de la Komitato. Li esprimis profundan bedaŭron pri tio, ke la malpliiginta nombro de federacianoj ne plu permesis la aperigon de «Kataluna Esperantisto» kaj devigis anstataŭi ĝin per malpli vasta kaj luksa gazeto «L'Esperantista Català»; li instigis varbi pliajn federacianojn por denove ebligi sendaŭgeran vivon de nia presorgano. Li sciigis, ke la Kataluna Federacio jam pagis al la Konstanta Reprezentantaro de la Naciaj Societoj kotizaĵon po 300 membroj por la jaro 1924. Li pravigis la decidon de nia Federacio ne aliĝi al la projektata Iberia Esp. Konfederacio ĉar ni estas jam rekonitaj de la K. R. kiel Nacia Societo kaj ni jam havas, el lingva vidpunkto, proprajn reprezentantojn ĉe la Komitato kaj Akademio. Fine li konstatis kun ĝojo ke la lastjare elektita Komitato povis almenaŭ reguligi la financon kaj organizi, kun la valora helpo de la Vikaj amikoj, la nunan sukcesan Kongreson kaj la X^{aj}n Florajn Ludojn. Per aplaŭdo oni aprobis la raporton de la Sekretario.

La Kasisto, S-ro Eduard Capdevila, legas la bilancon, kiu estas aplaŭde aprobata. Estas sukcese, ke nunjare dum la okazo de la Kongreso troviĝas en kaso pli alta sumo ol la antaŭajn jarojn.

La sekretario legas la sekvantajn telegramojn, kiujn oni fervore aplaŭdas:

«Vich-Wien. Plej belan sukceson al via Kongreso deziras Deksesa. Loka Kongresa Komitato Vieno. Soade».

«Vich-Lyon. Bondeziron de (nekomprenebla vorto) kaj sukceson Won Kenn.» (Hina membro de la Lingva Komitato).

«Vich-Barcelona. Mi salutas entuziasme Kongreson. Mi petas transdoni al Kongresanoj mian senkondiĉan aliĝon al alprenotaj decidoj por pli granda propagando de nia kara lingvo internacia, kies elpenso pravas ke malgraŭ ĉio la homo estas inteligenta estaĵo. Stop. Reprezentis min respektinda Pastro Planas. Vivu Esperanto kaj la interna ideo de Esperanto. Frederic Pujulà». (Prezidinto de la V^a Universala Kongreso en Barcelona kaj unua pioniro de Esperanto en Katalunujo).

«Vich-Lorca. Mian aliĝon koran. Bedaŭrego pro neĉeesto. Samideanan saluton al ĉiuj. Claramunt». (Vicsekretario de K. E. F.)

«Vich-Armentera. Grupo «Empordana Ebenajo» salutas ĉiujn gesamideanojn kaj deziras grandan sukceson Kongreso. Armengol».

«Vich-Vendrell. Grupo «Frateco» Vendrell salutas Kongresanojn dezirante bonan laboradon por nia kaŭzo esperantista. Prezidanto Marcé».

Per letero ni ricevis la jenajn aliĝojn:

Universala Esperantista Pacifista Ligo — Sekcio Aŭstrujo, S-ro Rudolf Michael Frøy, Wien. — F-ino Louise Briggs, Armley (Anglujo). — S-ro Edouard Jung, Strasbourg (Francujo). — S-ino Emma L. Osmond, London (Anglujo). — «Esperanto Triumfonta», Horrem bei Köln (Germanujo). — S-ro H. A. Luyken, London (Anglujo). — Samideanino Rokasano, Marseille (Francujo). — S-ro Joan Gili Norta (Eks-Prezidanto de K. E. F.) el Kolombio (Ameriko). — S-ro Francisco Máñez, Cheste. — S-ro Antonio Mármol, Sevilla. — S-ro René de Lajarte, sekretario de Prof. Th. Cart, Paris. — S-ro Henri Isnard, Marseille (Francujo). — S-ro F. de Menil, Paris. — S-ino Anna Mandič, Fiume (Italujo). — S-ro Julio Mangada Rosenörn, Madrid. — Eldonejo Ferdinand Hirt & Sohn, Leipzig (Germanujo). — S-ro Francisco Segrelles, Juĝisto, Castelló. — S-ro P. J. Arno, Barcelona. — S-ro Jaume Sales Balmes, Barcelona. — S-ino Alice Brone, Wépion (Belgujo). — S-roj Prezidanto kaj Sekretario de la VI^a Hungarlanda Esperanta Kongreso en Szombathelej. — S-ro Charles Brunet, Bordeaux (Francujo). — S-ro Carlos Bosch, Santander. — S-ro Otto Wilcke, Berlin. — S-ro René Llech, Perpignan (Francujo). — S-ino Regina Weinsberg, Krakow, (Polujo). — S-ro Vicente Orlando, Bahia Blanca (Argentino). — S-ro Euleterio Rosario, Porlamar (Venezuelo). — Fino Ella Fürstner, Orsova (Rumanujo). — S-ro René Beck, Marseille (Francujo). — S-ro Francesco Pizzi, Venezia (Italujo). — S-ro Marcel Laignier, Annecy (Francujo). — S-ro D-ro Bruno Migliorini, Roma.

Kiam la Sekretario estis menciinta la aliĝon de S-ro Joan Gili Norta, prezidinto de nia Federacio, li petis ke la Kongreso montru per aplaŭdo salutan rememoron al nia kara amiko, kion la ĉeestantaro entuziasme plenumis.

S-ro Enric Aguadé proponas, kaj la Kongresanaro aprobas, voĉdonon de danko al la Direkta Komitato kiu ĝis nun zorgis pri la vivo de la Federacio.

Laŭ propono de la Sekretario de la Floraj Ludoj la Kongreso decidis sendi telegraman saluton al S-ro Th. Cart, Prezidanto de la Esperanta Akademio, dankante lin pro la akcepto de la Prezidanta posteno ĉe la nunjaraj Floraj Ludoj, kaj dezirante al li plenan resaniĝon.

Unuanime la Kongreso decidis, laŭ propono de D-ro Bremón, nomi «Honoraj Membroj» de K. E. F. la hispanajn samideanojn S-ron Emilio Gastón kaj S-ron Manuel Maynar, kaj la anglan samideanon F-inon

Louise Briggs, kiuj jam kelkfoje honoris per sia ĉeesto la Katalunajn Kongresojn.

S-ro Josep Albagés proponas, ke oni sendu insignon de la nuna Kongreso al S-ino Vidvino Zamenhof, kun kora saluto. Oni aprobas tiun ĉi proponon per granda aplaŭdo.

La Kongreso esprimas sian dankon al S-ro Jacinto Comella, prezidanto de la loka Kongresa Komitato, pro lia agemo kaj fervoro en ĉiuj prikongresaj aferoj. Nia bona amiko S-ro Comella emocie salutas.

La Prezidanto, S-ro Amades, elokvente parolas pri la devo de ĉiuj fervoraj esperantistoj helpi la starigon de monumento ĉe la tombo de nia Majstro, kaj petas ke la Kongresanoj aĉetu tiucele kuponon el tiuj senditaj de la por-Monumenta Komitato.

LUNDO, 9

ESPERANTA DISERVO

En la arta preĝejo «L'Escorial», je la 9ª matene, solene okazis la Esperanta Diservo, kiun diris Pastroj Josep Planas, el Ripollet; Miquel Vilatimó, el Vich; kaj Miquel Orobítg, el Barcelona. La Vika Orfeono kantis la «Missa del Roser» (Romeu). Ĉeestis preskaŭ ĉiuj Kongresanoj.

Pastro Josep Casanovas, Profesoro ĉe la Seminario de Girona, faris korektan esperantan predikon, sub la Kristvorta moto «Irante tra la tuta mondo, prediku la Evangelion al ĉiuj kreituloj» (St. Marc, XVI, 15), pri la temo: «Ĉu la evangeliaj misioj ne ricevos tre efikan helpon de Esperanto, kiel natura donajo de Dio?» La tuto estis konjektoj pri la profesonaj vortoj de Pio X^a «Esperanto havas antaŭ si gravan estontecon», rilate la misiadon, ĉu por reunuigi la disigitajn kristanajn ekleziojn, ĉu por konatigi la Evangelion al la paganoj.

Oni disdonis esperantan presaĵon rememore pri la Diservo.

X^a Internaciaj Floraj Ludoj

AME kiel dum la antaŭaj jaroj okazis la X^a Festo de la Internaciaj Floraj Ludoj kun la plej granda soleno. La vasta «Vika Teatro» brile aspektis. Okupis la loĝiojn plej belaj fraŭlinoj kaj sinjorinoj kaj eminentaj personoj de la urbo. Por la Kongresanoj estis rezervita la antaŭa parto de la partero. La scenejo estis bele ornamita, kun riĉa trono por la Reĝino kaj aro de brakseĝoj por la Korteganinoj.

Je la 11^a la tuta teatro estis jam plena de ĉeestantoj avidaj ĝui la belan feston. Baldaŭ eniris, salutataj de longa aplaŭdado, la Vikaj aŭtoritatuloj kaj la samideanoj kiuj konsistigas la Juĝantaron de la Floraj

Ludoj. Ili trairis la parteron, sin direktante al la scenejo, kie ili sidigis: dekstre, Lia Urbeŝtra Moŝto, akompanata de la ceteraj aŭtoritatuloj; maldekstre, la Juĝantaro de la Konkurso, reprezentata de S-roj Jacinto Bremón, Jacinto Comella, Estanislau Pellicer kaj Jaume Grau Casas; la prezidanto de K. E. F. S-ro Joan Amades, kaj kelkaj membroj de la Konservantaro de P' Floraj Ludoj.

Lia Urbeŝtra Moŝto, S-ro Comella, prononcas en esperanto la ritan frazon: «Oni malfermas la Feston».

La Sekretario de la Juĝantaro stariĝas kaj per klara voĉo eklegas sian raporton:

«Sinjorinoj kaj Sinjoroj:

Konfuzite pro la alta kaj nemeritita honoro esti elektita de la Konservantaro de P' Floraj Ludoj por ĉi-tiu posteno, kaj kortuŝite pro la nura antaŭŝento de P' beleco de la tuj disvolvigonta Festo de la Poezio, apenaŭ mi kuraĝas aŭdigi mian voĉon, proze parolantan, por iom plenumi la devon raporti al vi la sukcesegan rezulton de la nunaj Internaciaj Floraj Ludoj, je la deka fojo okazantaj, kaj tial havantaj, krom sia propra pozitiva graveco, la signifoplenan karakteron, la kuraĝigan simbolismon de plej ĝoja Jubileo.

Elĉerpitaj de la antaŭaj Sekretarioj de la naŭ okazintaj Floraj Ludoj la laŭdoj ĉiuspecaj al nia ravanta Poezia Festo, mi konstata nur la fakton, kiu per si sola estas la plej forta esprimo de laŭdo, ke la Floraj Ludoj atingis nun la plej riĉan vivon kaj la plej grandan internaciecon, kion pruvas la 145 verkoj el 16 landoj ricevitaj por la nuna Konkurso.

Sed tamen, kvankam riskante ripetadon, estu permesate ankaŭ al mi diri nur kelkajn vortojn de fervora kaj entuziasma komentario pri la valoro de tiu-ĉi poezia solenaĵo.

La Esperantaj Floraj Ludoj ne sole havis la efikon kontribui al la ĝenerala riĉeco de nia literaturo kaj vivigado de nia lingvo, sed ankaŭ, tute speciale, ili akcentis ĉe multaj talentaj esperantistoj la Poeziamon, inklinigante ilin al la verkado de poeziaj pecoj laŭgrade perfektigantaj, kelkaj el kiuj estas veraj juveloj kompareblaj al tiuj de la plej brilaj naciaj literaturoj. Jen do la Esperantaj Floraj Ludoj helpis krei la Internacian Poezion, aŭ almenaŭ la plej internacian formon de Poezio.

La mildaj trobadoroj Provencaj kaj Katalunaj, kiuj dum la Mezepokaj jarcentoj partoprenis la Florajn Ludojn en ilia origino kaj frutempa vivado, ne nur kreis poetikan skolon ankoraŭ nun influantan, sed ankaŭ, per la spirito de siaj kantoj, vivigis kaj pliriĉigis lingvojn, kiuj, sen la helpo de tia poezia riĉeco, eble estus preskaŭ mortintaj pro la batoj de malfavoraj cirkonstancoj historiaj. La komenca riĉeco de naskiĝanta Poeziarto estis la ĝermo el kiu disvolvigis tiuj lingvoj, precipe nia nacia kataluna lingvo, nun post kelkaj jarcentoj plene maturiĝinta. La en la

komenco nura idealo de beleco ebligis al ni Katalunoj postan idealon, nian nunan idealon de justeco kaj nacia digneco.

Nu, simile al la forto kaj efiko de la Poeziarto kulturata de la Katalunaj Floraj Ludoj, eble la forto kaj potenco de la Esperanta Poezio, kiun en la Internaciaj Floraj Ludoj ni ame kulturadas, estos en venontaj tempoj decidiga kaŭzo por la universala alpreno de nia kara helplingvo. Eble la *spirito* de nia Esperanto, kiun pli ol ĉio alia la Poezio naskas, estos la savanta forto evitanta la pereon de la internacia lingvo en la maron de l' indiferenteco. Eble la nomoj de la nunaj Esperantaj poetoj, la antaŭuloj de iu en la estonteco riĉa Esperanta poezio, estos rigardataj post jardekoj kun tiu sama respekto kaj admiro kiun ni katalunoj sentas por niaj poetoj frutempaj kaj klasikaj. Eble la kantoj de la Esperantaj poetoj, kiuj ankaŭ kiel poetoj havas por Majstro nian senmortan Zamenhof, estos por nia lingvo, por la plena kaj definitiva triumfo de nia lingvo, batalanta ĉefe kontraŭ nesciantaj ridoj, moko kaj skeptikecoj, io simila al tio, kio estis la blovo de Dio en la korpon de Adamo.

Kaj ni estu certaj, ke, se la hela Poezio estos ĉiam animo de nia lingvo, ni nepre atingos la venkon. En niaj penadoj, ĉiam nia devizo estu: Poezio, Spirito, Idealo.

Pardonu, ke ĉi-tiuj vortoj volis esti himno de admiro al la poezia sento, kaj nur estis prokrasto de tiu ravanta momento kiam ĉi-tiu loko iĝos Templo de l' Poezio, pro miraklo de l' ĉeesto de nia Reĝino kaj de l' sono de la delikataj pensoj de l' Poeto kies verko atingis la Naturan Floron.

Gesinjoroj:

La Poeto premiita per tiu plej honora premio estas S-ro **Kolomano de Kalocsay**, el Budapest (Hungarujo). Lin reprezentos, ĉar li ne povis veni en nian landon, S-ro Delfi Dalmau, el Barcelona.

Li elektis kiel Reĝinon de l' Floraj Ludoj, por ke Ŝi prezidu la Fes-ton kaj disdonu la premiojn al ceteraj premiitoj, Fraŭlinon **Montserrat Terricabras Fatjó**.

Ni salutu ŝian majeston, Gesinjoroj, kaj per ovacio aklamu ŝian eniron, Gesamideanoj!

La reprezentanto de la premiita poeto suriras la scenejon kaj ricevas de manoj de Sinjoro Urbestro belegan kaj grandan bukedon de ruĝaj diantoj, kiun li iras proponi al la Reĝino, forlasante la scenejon sek-vate de la aŭtoritatuloj kaj esperantaj eminentuloj.

Post mallonga paŭzo, muzikistaro ekludas triumfan marŝon ĉe la momento kiam eniras la teatron Ŝia Reĝina Moŝto kaj ŝiaj kunulinoj de la Ama Kortego, kiuj de la brako de siaj akompanantoj iras okupi sur la scenejo la lokojn al ili rezervitajn. Per ovacio salutas ilin la staranta ĉeestantaro.

Helan belecon radiis ĉiuj korteganinoj, Fraŭlinoj Pepeta Alier, Con-

ĉepció Banús, Maria Bassols, Trinitat Bayés, Patrocini Codina, Montserrat Fatjó, Maria Illa, Elvira de Mas, Carme Puig, Carolina Soler kaj Pilar Vergés, elegante vestitaj per blankaj kaj luksaj vestoj, kaj gracie aspektis la du paĝioj, infanoj Eduard de Arana kaj Miquel Vilà. Ili ĉiuj estis indaj je la majesta beleco de la Reĝino Fraŭlino Montserrat Terricabras Fatjó, kiu ĉarme prezidis. Kiam la aplaŭdoj de admiro estas ĉesintaj, la Sekretario daŭrigas la legadon de sia raporto:

Reĝina Moŝto:

Reĝina Kortego:

Respektplene mi esprimas al Vi, en la nomo de ĉiuj, nian profundan admiron kaj tutkoran dankon. Nian admiron al Via majesto kaj gracio; nian dankon al Via bonvoleco prezidi ĉi-tiun Feston, kiu ĉefe pro Vi estas Festo de Beleco kaj Poezio. Ni riverencas antaŭ Vi, bela Reĝino, ĉarmaj Korteganinoj, kun entuziasmo kiun partoprenas esperantistoj el multaj plej diversaj kaj malproksimaj landoj: tial Vi regas plej vastan regnon; Via Imperio, imperio de Beleco kaj Paco, estas la tuta Esperantujo.

Ekscelencaj Aŭtoritatoj:

Eminentaj Reprezentantoj:

Sinjorinoj kaj Sinjoroj:

Gesamideanoj:

La plenvalora verkaro, kiu meritis la baldaŭ disdonotajn premiojn, estas kvazaŭ bonodora bukedo enhavanta la samtempe akran kaj delikatan parfumon de floroj el ĉiuj landoj. La nunjara literatura rikoltado estis fruktabunda. Abundeco, riĉeco kaj varieco estas la ĉefaj kvalitoj de la verkaro alveninta por la nuna Konkurso, kiu, por plej granda ornamo de nia Florluda Jubileo, estas el la dek okazintaj konkursoj la plej sukcesa. La Juĝantaro ne havis sufiĉajn premiojn por la amaso da premiindaj literaturaj kaj multajn el ili nur povis mencii. Eĉ kelkaj verkoj restis sen mencio, kvankam ili ja havas rimarkindajn ecojn. Alie ni devus esti menciiintaj preskaŭ ĉiujn ricevitajn verkojn, kiuj ĝenerale estas bonstilaj kaj literature valoraj. Dirinte tion por nia senkulpigo, ni tuj transiru al la raportado pri la premiitaj verkoj.

ORDINARAJ TEMOJ

Originalaj Tekstoj, I: Versaĵo kantanta Amon. Premio de «Kataluna Esperantista Federacio».

Dek-tri Aĉmaj versaĵoj estas ricevitaj: El ili, kvin estas aparte rimarkindaj. La premion kaj kune la Naturan Floron la Juĝantaro aljuĝis, post atenta esplorado de tiuj kvin verkoj, al la numero 91, kun devizo «Mil

da brulo» titolita «Kisoj». Ĝi estas delikata sinsekvo de poeziaj amaj pensoj, esprimitaj en formo konciza, originala kaj alloga. Ĝia aŭtoro estas la konata poeto kaj eminenta esperantisto Doktoro **Kolomano de Kalocsay**, el Budapeŝt (Hungarujo).

S-ro Delfi Dalmau, reprezentanto de la poeto S-ro Kolomano de Kalocsay stariĝas kaj bele deklamas la versaĵon :

Kisoj

Mi kisas vian manon:
Patrinon kisas fil'...
Estim'. Respekto pia.
Humil'.

Jen kis' al viaj haroj:
De patr' al filinet'...
Dorlot'. Fier' naiva.
Kviet'.

Mi kisas vian frunton:
Fratinon kisas frat'...
Fidela ŝirm'. Kareso
Kaj flat'.

Jen kis' al via vango:
El kamarada kor'...
Komunaj zorgoj, ŝercoj.
Humor'.

Mi kisas vian buŝon...
Mallumo. Fulm' ! Destin' !
Turmento! Rav' ! Komenco
Kaj Fin' !

KOLOMANO DE KALOCSAY

Longaj aplaŭdoj salutis la belan verkon premiitan. Kiam ili estas ĉesintaj, la Sekretario daŭrigas sian raporton:

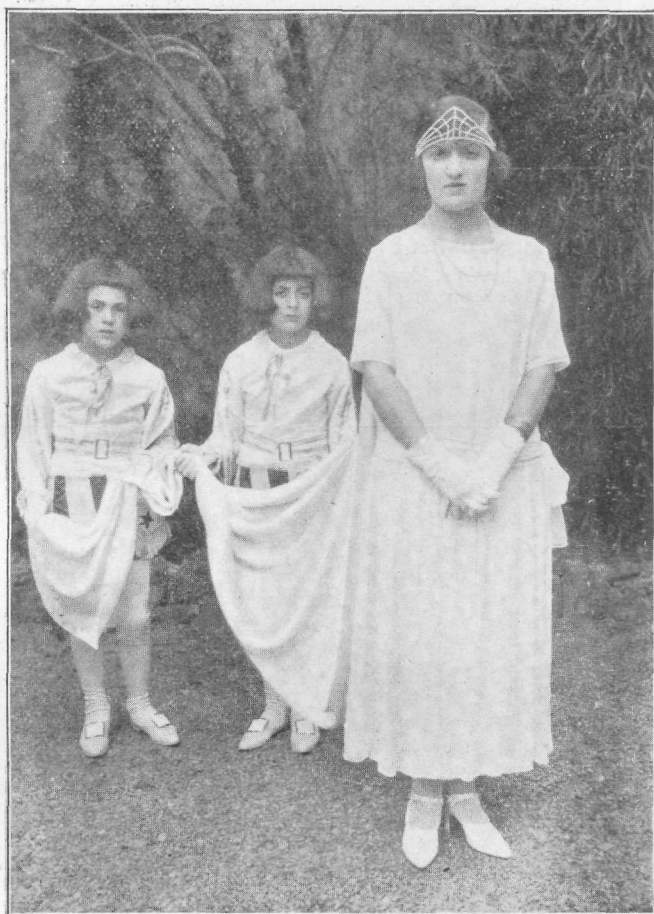
Unuan Honoran Mencion oni aljuĝas al la verko «La naskiĝo de Amo,» numero 122, devizo «Amo, animo de l' mondo.» Ĝi estas longa lirika versaĵo rimita kun facila arto kaj enhavanta brilantajn pensojn kaj sonorajn esprimojn. Ĝia aŭtoro estas la multfoje laŭrita poeto S-ro Artur Domènech, el Barcelona.

Dua Mencion estas aljuĝata al la verko «Aŭtuna elegio», numero 6,

Suplemento al "Kataluna Esperantisto"

XI^a Kongreso de la Kataluna Esperantista Federacio

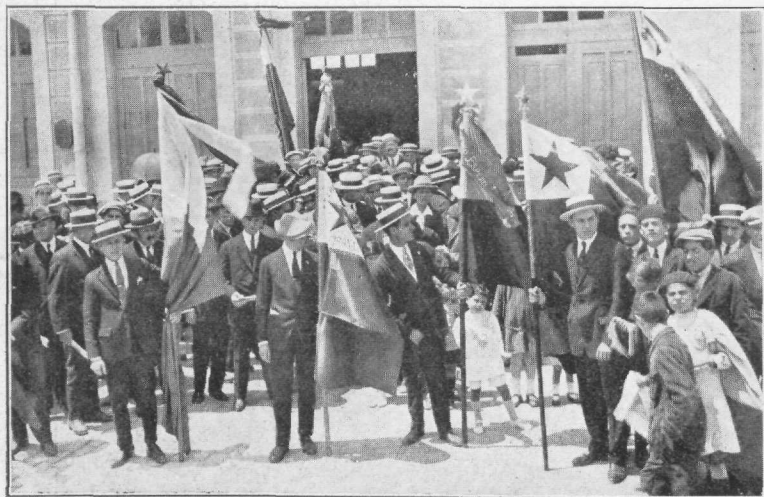
Vich: 8, 9, 10 Junio 1924

La Reĝino de la X^ai Internaciaj Floraj Ludoj,
FRAULINO MONTSERRAT TERRICABRAS FATJÓ

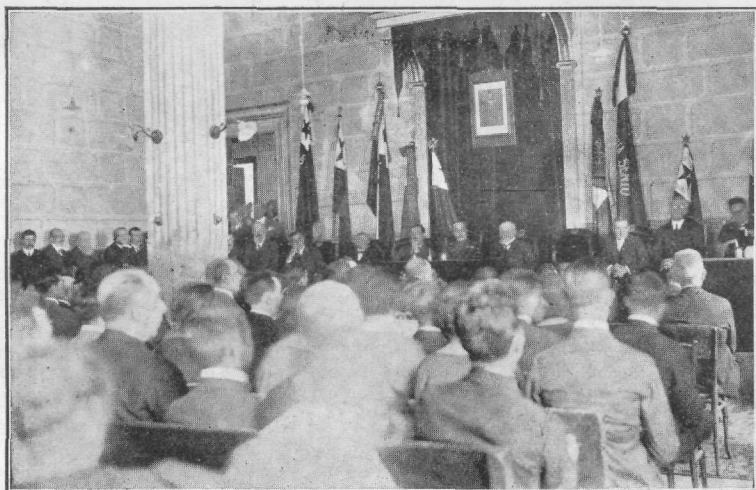
La Reĝino, kun sia Ama Kortego: Fraŭlinoj Pepeta Alier, Concepció Bannús, María Bassols, Trinitat Bayés, Patrocini Codina, Montserrat Fatjó, María Illa, Elvira de Mas, Carme Puig, Carolina Soler, Pilar Vergés kaj paĝioj Eduard de Arana kaj Miquel Vilà.

Kongresanoj elirantaj el la stacidomo.

En direkto al la Urbdomo.

Malferma Kunsido.

Ekskurso al «Les Guilleries».

devizo «Jam jam premiita», belritma versaĵo elspiranta emocion de ampledo. Ĝia aŭtoro estas la talenta samideano S-ro N. V. Nekrasov, el Moskvo (Rusujo).

Trian Mencion meritas la verko «Pli ŝatas mi...», numero 61 devizo «Por gekatalunoj», tre bela versaĵo, verkita laŭ la maniero de la kataluna Manel de Cabanyes, kies temo estas ĝoja ama laŭdo. Aŭtoro estas: S-ro Charles Brunet, el Bordeaux (Francujo).

Kvaran Mencion oni aljuĝas al la versaĵo «Ridu kara», numero 88, devizo «Infano Ĝojo», kiu estas ĝoja alparolo al la Amatino, grazie verkita de la facila poeto Kolomano de Kaloksay.

Originalaj Tekstoj, II: Ama verko en prozo. Premio de «Kataluna Esperantista Federacio».

Kvar verkoj alvenis por ĉi-tiu temo. Oni premias la prozaĵon «Prin-tempo», numero 30, devizo «Remember», kiu estas tre bonstila verkita de S-ro Antoni Durà, el Barcelona.

Mencion meritas la prozaĵo «Mi serĉas vin», numero 96 devizo «Fundamentano», bela kaj plena de emocio. Aŭtoro: S-ro Jakobo Sapiro, el Bialystok (Polujo).

Tradukitaj Tekstoj, I: Traduko de la katalunaj versaĵoj «Visions de Catedral», de Jaume Collèl. Premio de «Kataluna Esperantista Federacio».

El la du ricevitaj tradukoj meritas la premion tiu titolita «Bildoj de Katedraloj», numero 130, devizo «En spirita pilgrimado». Ĝi ne konservas la rimriĉecon de la originalo, sed estas bona asonanca traduko. Aŭtoro: Pastro Ignasi Vinyes, el Santa Maria de Besora.

Tradukitaj Tekstoj, II: Traduko de la kataluna prozaĵo «El gore blanc», de Marti Genís i Aguilar. Premio de «Kataluna Esperantista Federacio».

Oni aljuĝas la premion al la traduko «La Blanka Gurgo», numero 119 devizo «Ĉu gurgo aŭ gorgo?», tre lerte farita de Pastro Josep Casanovas, el Girona.

EKSTERORDINARAJ TEMOJ

I. Originala verko. Premio de la Ekscelenca Urbeŝtaro de Vich.

Pro la graveco de la premio, konsistanta el tricent pesetoj, la Juĝantaro decidis ne doni ĝin tutan al unu sola verko, sed dividi ĝin en kvar partojn, kiuj estas aljuĝataj al kvar originalaĵoj diversspecaj kaj preskaŭ egalvaloraj. Ili estas:

Verko numero 24, «La Sankta Gralo», kun devizo «Pacemo», tre dokumentita kaj bele verkita studo pri la legendo de la Sankta Gralo, la

smeralda vazo el kiu trinkis Jezuo Kristo. Aŭtoro: S-ro **Jakobo Schmid**, el Bern (Svisujo).

Verko numero 14, «Mia ĝardeno», devizita «Nur mortinte mi ĉesu flegadi mian ĝardenon», poemo en grekaj heksametroj, kun dek-unu kantoj kaj mil cent versoj, kiu estas tre atentinda kiel provo de tiaspeca verko. Ĝia formo estas sufiĉe bona kaj la temo en kelkaj okazoj bone disvolvita kaj interesa. Aŭtoro: S-ro **Edouard Jung**, el Strasbourg (Francujo).

Verko numero 13, «Utopia kaj Kihota», devizo «La steloj ne bruas», literatura studo pri la hispana verko «Don Kihoto» de Cervantes en komparo kun la angla «Utopio» de Thomas More, interesa kaj tre bonstila. Aŭtoro: Sinjorino **Emma L. Osmond**, el London (Anglujo).

Verko numero 77, fragmentoj de romano «La batalo kontraŭ la malhelo», devizo «Etienne», interesplena rakonto pri la impresoj de homo perdinta sian memoron, en perfekta stilo verkita de Sinjoro **St. J. Fethke**, el Bydgoszcz (Polujo).

II. «La Katolikismo kaj la paco». Premio de Lia Moŝto Doktoro Francisko Muñoz, Episkopo de Vich.

El la kvar ricevitaj verkoj pri ĉi-tiu temo, atingas la premion la verko numero 26 «Katolikismo kaj Paco», de S-ro **Jakobo Schmid**, el Bern (Svisujo).

III. Tradukitaj Prozaĵoj (Unua Grupo). Premio de Lia Moŝto S-ro Albert Russinyol i Prats, Parlamenta Deputito de Vich.

La premion destinitan por ĉi-tiu unua grupo de tradukitaj prozaĵoj la Juĝantaro aljuĝis al la verko numero 132, devizo «Trans la vivo», bonnega traduko de «La senmorteco», el Maurice Maeterlink. Aŭtoro: S-ro **Marian Solà**, el Terrassa.

Unuan Mencion meritas la verko «Lia filmo», numero 80, tradukita el pola aŭtoro de S-ro E. Fethke, el Bydgoszcz (Polujo).

Duan Mencion atingas la verko «La Virgulino kiel kavaliro», numero 109, tradukita el la germana lingvo de Profesoro Adolf Hainschegg, el Graz (Aŭstrujo).

Trian Mencion oni donas al la verko «Kantaĵo», numero 125, devizo «Fantazio», bona tradukaĵo el la kataluna Joan Maragall, farita de Fraŭlino Dolors Maymi, el Girona.

IV. Originalaj Versaĵoj. Premio de la «Terkulturista Ĉambro Ausetana».

Dek-ok originalajn versaĵojn ni ricevis, el kiuj almenaŭ ses estas plene rimarkindaj.

La premio estas aljuĝata al la verko «Tri benoj», numero 92, devizo «Infane», belega versaĵo de Sinjoro **Kolomano de Kaloksay**, el Budapeŝto (Hungarujo).

Unuan Mencion meritas la numero 86, «Kanto de vagabondo», devizo «Hej, hola!», emocia versaĵo majstre verkita ankaŭ de la poeto Kolomano de Kaloksay, el Budapeŝt (Hungarujo).

Dua mencio: Versaĵo «En la mondon venis nova sento», devizo «Mondon lumigas Verda la stelo», numero 21. Aŭtoro: S-ro Francesco Pizzi, el Venezia (Italujo).

Tria Mencio: «Plendo de Don Juan», numero 90, devizo «Infera kavaliro». Aŭtoro: S-ro Kolomano de Kaloksay, el Budapeŝt (Hungarujo).

Kvara Mencio: «Saluto al la Floraj Ludoj», numero 144, devizo «Jam matenas». Aŭtoro: S-ro Veniamin Vozdvijenskij, el Odessa (Ukrainjo).

Kvina Mencio: «Antaŭen», numero 10, devizo «Antaŭen al la bon'! Antaŭen al la bel'!», marŝkanto laŭ la ario de la franca «Marseillaise». Aŭtoro: S-ro Gustave Roy, el Gaillac (Francujo).

V. Tradukitaj Versaĵoj. Premio de la «Terkulturista Sindikato de Vich».

Ok verkoj partoprenis ĉi-tiun temon. Oni dividas la premion en du partojn, kiujn oni aljuĝas al la verkoj numeroj 136 kaj 4.

La verko numero 136, kun devizo «Plaĉi al ĉiuj neniu sukcesis», estas rakonto el la ĥinda eposo «Maha-Bharata» titolita «Savitri», bonstile tradukita. Ĝia aŭtoro estas S-ro **Wilhelm Solzbacher** el Honnef apud Rhein (Germanujo).

La verko numero 4, «Legendo bela», estas bona traduko el Longfellow, farita de la lerta esperantistino Fraŭlino **Louise Briggs**, el Armley (Anglujo).

Unua mencio: Verko numero 12, devizo «Bataladu, sed por paco kaj amo!», titolita «La militisto Marsalana», tradukita el la franca lingvo. Aŭtoro: S-ro Edouard Jung, el Strasbourg (Francujo).

Dua Mencio: Verko numero 7, devizo «Aŭburno», titolita «La forlasita vilaĝo», ĉerpaĵo el la poemo de la angla Oliver Goldsmith. Aŭtoro: Fraŭlino Louise Briggs, el Armley (Anglujo).

Tria Mencio: Verko numero 41, «Pacon sur la tero», traduko el la germana lingvo. Aŭtoro: Doktoro Friedrich Francke, el München (Germanujo).

Kvara Mencio: Verko numero 142, «Preteriru», el la rusa Bogdanov. Aŭtoro: S-ro Veniamin Vozdvijenskij, el Odessa (Ukrainjo)

VI. Originalaj Prozaĵoj (Unua Grupo). Premio de la «Vika Industria Societo».

El la naŭ verkoj de ĉi-tiu grupo, meritas la premion la verko «Tjuva», numero 34, belega rakonto bone verkita de Sinjoro **J. Ŝirjaev**, el Baklan-ka (Rusujo).

Unua Mencio: Verko numero 128, «Indulga-sed justa», de Sinjoro Christian Thoma, el Köln-Kalk (Germanujo).

Dua Mencio: Verko numero 116, devizo «La kverka skio», titolita «Du Melodioj». Aŭtoro: Sinjoro Nik. M. Medousov, el Tambov (Rusujo).

Tria Mencio: Verko numero 38, devizo «Se junaĝo sciis-se grandaĝo povus», titolita «Prim-parado-galopado», rememoraĵrakonto el studentaj tempoj. Aŭtoro: Sinjorino Helena Hempel, el Lwow (Polujo).

Kvara Mencio: Verko numero 66, «Mi restos fidela». Aŭtoro: Sinjoro J. von Schmidt, el Steyregg bei Linz (Aŭstrujo).

VII. Tradukaĵo el la kataluna poeto Verdaguer. Premio de la «Katolika Junularo» de Vich.

Du tradukoj estas ricevitaj: unu en prozo kaj alia en verso. La premion ni aljuĝas al la versa traduko, numero 126, devizo «Per rozoj Aŭror' ilin kronas», kiu konsistas el fragmentoj de la fama kataluna poemo «L'Atlántida», de Verdaguer, perfekte tradukitaj. Ĝia aŭtoro estas: S-ro **Josep Grau Casas**, el Barcelona.

VIII. Originala teatraĵo aŭ novelo. Premio de la Grupo «Vika Esperantistaro».

Dek verkojn oni grupigis por ĉi-tiu temo. La premion ni dividis en du partojn, unu por teatraĵo, alia por novelo.

La premio por teatraĵo estas aljuĝata al la verko numero 53, devizo «Procede et semper, Italia, semper!», titolita «Vi sola, Esperanto, povas fari tiajn miraklojn!», tre sprita komedio lerte verkita de Sinjoro **Arturo Ghez**, el Trieste (Italujo).

La premion por novelo meritas la verko numero 48, devizo «Bonis placuisse maxima laus est», titolita «Rakonto de maljuna klubano», kies aŭtoro estas la konata esperanta novelisto Sinjoro **H. A. Luyken**, el London (Anglujo).

Unua Mencio: Verko numero 83, devizo «Lonjo», titolita «Sukceso», interesa novelo de Sinjoro Jakobo Schmid, el Bern (Svisujo).

Dua Mencio: Verko numero 52, devizo «Tannhäuser», titolita «Montoj kunigas», bela noveleto de Sinjoro Joseph Berger, Córdoba (Hispanujo).

Tria Mencio: Verko numero 56, devizo «Regu vín mem, sentinte mian doloron», titolita «Tell». Aŭtoro: Sinjoro Hans Dahmen, el Horrem bei Köln (Germanujo).

Kvara Mencio: Verko numero 11, devizo «Ad Augusta per Angusta», titolita «Finn Mac Cumhail», bela Irlanda noveleto verkita de Sinjorino Emma L. Osmond, el London (Anglujo).

Kvina Mencio: Verko numero 39, devizo «Kie estas homo, kiu ne mensogas?», titolita «Gajno-ĉu malgajno?». Aŭtoro: Sinjorino Helena Hempel, el Lwów (Polujo).

IX. «La amo al la birdoj». Premio de la «Kanariistoj de Vich».

Ses verkoj konkursis ĉi-tiun temon, el kiuj tri estas rimarkindaj.

La premion ni aljuĝis al la verko numero 134, devizo «Mi amas la birdojn», titolita «Trilarpeĝoj», bela sed iom longa versaĵo kantanta la gojon pri la birdoj. Ĝia aŭtoro estas Sinjoro **Artur Domènech**, el Barcelona.

Unua Mencio: Verko numero 57, devizo «Pasero kaj najtingalo», titolita «La amo al la birdoj», tre gracia kaj belstila prozaĵo de Sinjoro Joseph Berger, el Córdoba (Hispanujo).

Dua mencio: Verko numero 27 «Gaja svato», de Sinjoro Jakobo Schmid, el Bern (Sviŝujo).

X. Bonhumora versaĵo. Premio de la komerca firmo «Vidua de J. Sendra».

El la sep verkoj partoprenintaj ĉi-tiun temon, atingas la premion la verko numero 1, devizo «Ĝoja momento», titolita «Kanto al kolbaso». Ĝia aŭtoro estas Sinjoro **Maksymiljan Blassberg**, el Kraków (Polujo).

XI. Tradukitaj Prozaĵoj (Dua Grupo). Premio de «Vika Kazino».

La premion ni dividis en du partojn, kiujn ni donis al la du verkoj numero 78 kaj numero 107.

La verko numero 78, «Eloe», estas belega prozaĵo majstre tradukita el la pola Marja Czeska, de Sinjoro **E. Fethke**, el Bydgoszcz (Polujo).

La verko numero 107, «Kardi' iradas tra l' arbar' », estas bonega traduko el la germana lingvo, de Sinjoro Profesoro **Adolf Hainschegg** el Graz (Aŭstrujo).

Unuan Mencion meritas la verko numero 133, «Dioj de Milito», de la franclingva aŭtoro Maurice Maeterlink, tre bone tradukita de Sinjoro Marian Solà, el Terrassa.

Dua Mencio: Verko numero 82, «La krimulo», el la pola lingvo tradukita de Sinjoro E. Fethke, el Bydgoszcz (Polujo).

Tria Mencio: Verko numero 103, «Polvereto», tre originala rakonto de la germanlingva aŭtoro Kurd Laszwitz, tradukita de Sinjoro Adolf Hainschegg, el Graz. (Aŭstrujo).

XII. Lingvistika studo. Premio de la gazeto «Kataluna Esperantisto».

Atingis la premion tre bona lingvistika studo titolita «Kontribuajoj al Esperanta etimologio», numero 135, kun devizo «Ĉu ni ne venkos en decida hor' », talente verkita de Sinjoro Doktoro **Bruno Migliorini**, el Roma (Italujo).

XIII. Sciencaj Verkoj. Premio de «Ateneu Enciclopèdic Popular» de Barcelona.

La premion meritas la verko numero 119, devizo «Kiel inter la flo-roj ekzistas helaj kaj malhelaj, bonodoraj kaj senodoraj, belaj kaj nur

utilaj, tiel en la Floraj Ludoj apud la Poezio trovi lokon ankaŭ ĝia serioza fratino: la Scienco». Ĝi estas interesa studo pri «La karaktero de la epilepsiulo», verkita de Sinjoro Doktoro **Walter Lippmann**, el Leipzig (Germanujo).

Mencio: Verko numero 59 devizo «Sterkadu», titolita «Pri la sterkadado de la kulturplantoj», Aŭtoro: Sinjoro Will y Reiner, el Tuttlidgen (Germanujo).

XIV. «Kio plej impresis min dum-mia vivo». Premio de la Grupo «Barcelona Stelo».

El la tri verkoj ricevitaj, atingas la premion la verko numero 43, «La filo perdita», bela kaj kortuŝa rakonto de Sinjoro **Joseph Berger**, el Córdoba (Hispanujo).

Mencion meritas la verko numero 32, kun devizo «Homo sum, nihil humani me alienum est», de Sinjoro Rudolf Pivl, el Trautenau (Ĉeĥo-Slovakujo).

XV. Tradukitaj prozaĵoj (Tria Grupo). Premio de «Círcol Recreatiu Vigatà».

Dek-sep verkojn ni grupigis por ĉi-tiu temo. La premion ni aljuĝas al la verko numero 5, devizo «Rozoj, amo, pio: Bela harmonio!», titolita «La Festo de la Rozoj», Ĝi estas bela kaj milda epizodo el la germana romano «Vampir», bone tradukita de Sinjoro Doktoro **Walter Lippmann**, el Leipzig (Germanujo).

Unua Mencio: Verko numero 79, «Donna Liza», kortuŝanta rakonto bonege tradukita el la pola lingvo. Aŭtoro: Sinjoro E. Fethke, el Bydgoszcz (Polujo).

Dua Mencio: Verko numero 118, devizo «Ave Maria, titolita «La forgesema sendito», belega kaj delikata legendo tradukita el la hungara lingvo, de Sinjoro Jenő Szabó, el Budapest (Hungarujo).

Tria mencio: Verko numero 81, «La kulpo de Judaso», traduko el la pola lingvo. Aŭtoro: Sinjoro E. Fethke el Bydgoszcz (Polujo).

Kvara Mencio: Verko numero 104, «La Virgulino kaj la diablo», el la germana aŭtoro Gottfried Keller tradukita de Sinjoro Adolf Hainschegg, el Graz, (Aŭstrujo).

Kvina Mencio: Verko numero 58, devizo «Amo kaj naturo ĉarmas min», titolita «La vilaĝa poeto», el la hispana lingvo tradukita de Sinjoro Miquel Millà, el Girona.

XVI. Studo pri la Kataluna Lingvo. Premio de la «Mancomunitat de Catalunya».

La premio estas aljuĝata al la verko numero 139, kun devizo: «Non si ama e si difende meno la patria con la forza della lingua che con quella della spada. Aŭtoro: Sinjoro **Frederic Martí Albanell**, el Barcelona.

XVII. Folkloro-Legendoj. Premio de la Revuo «Literatura Mondo».

Atingas la premion la verko numero 18, devizo «Ŝatanto de l'alta kaj ideala ĉe la popoloj», titolita «Bulgaraj popolaj kutimej». Ĝia aŭtoro estas Sinjoro **Ivan H. Krestanoff**, (Bulgarujo).

Unua Mencio: Verko numero 29, «Kristnaska meso en la kapelo de Monteto». Aŭtoro: Sinjoro Jakobo Schmid, el Bern (Svisujo).

Dua Mencio: Verko numero 16, «Tom-Tit-Tot», popollegendo de Orienta Anglujo, devizita «Ŝlosita pord' katenas min». Aŭtoro: Sinjorino Emma L. Osmond, el London (Anglujo).

Tria Mencio: Verko numero 28, «La Folio de Leonardo da Vinci». Aŭtoro: Sinjoro Jakobo Schmid, el Bern (Svisujo).

Kvara Mencio: Verko numero 97, «Civilizacio estas nur haŭtprofunda», kun devizo «Enterigitaj trezoroj». Aŭtoro: Sinjorino Emma L. Osmond, el London (Anglujo).

XVIII. Humorajoj. Premio de «Literatura Mondo».

Kvin verkoj estas ricevitaj. La premion ni donas al la numero 113, «Se oni ridas Esperante», kun devizo «Gajnu la mondon per gaja ridado», tre sprite verkita de Sinjoro **Christian Thoma**, el Köln-Kalk (Germanujo).

Unua Mencio: Verko numero 75, «Mia freneza amiko», kun devizo «Ridu». Aŭtoro: Sinjoro Jan Fethke, el Bydgoszcz (Polujo).

Dua Mencio: Verko numero 40, «Strangaĵoj de niaj prapatroj», kun devizo «Unuafojulo», tre originala fantaziaĵo de Sinjoro Ismael Gomes Braga, el Rio Janeiro (Brazilo).

XIX. Literaturaj studoj. Premio de «Literatura Mondo».

Premio: Verko numero 15, «Iom pri Dostojewski kaj lia verko «Kart-ludanto» kun devizo «Kutimo estas dua naturo». Aŭtoro: Sinjoro **Ivan H. Krestanoff**, el Bulgarujo.

Mencio: Verko numero 46, «Leo Tolstoj kaj lia instruo», kun devizo «Homo havas ankaŭ spiritajn bezonojn». Aŭtoro: la sama Sinjoro Ivan H. Krestanoff, el Bulgarujo.

XX. Originalaj Prozaĵoj (Dua Grupo). Premio de «Literatura Mondo».

Kvin verkoj estas atentindaj el la dek-du ricevitaj. La premion meritis la verko numero 55, «Plenumo de l' devo», kun devizo «Obstine antaŭen», de Sinjoro **Curt Lee**, el Kamenz (Germanujo).

Unua Mencio: Verko numero 31, «Kvarjara heroo», devizo «Mizero kaj espero». Aŭtoro: Sinjoro Otto Wilcke, el Berlin (Germanujo).

Dua Mencio: Verko numero 145, «Bildoj el la mondmilito», devizo «Homa sorto», de Sinjoro Koenig Lajos, el Miskolcz (Hungarujo).

Tria Mencio: Verko numero 114, «La krizo», devizo «Feliĉa sonĝo», de Sinjoro Christian Thoma, el Köln-Kalk (Germanujo).

Kvara Mencio: Verko numero 84, «Mono ne feliĉigas», de Sinjoro Jakobo Schmid, el Bern (Svisujo).

Jen, Gesinjoroj, la rezultato de nia deka konkurso. Aŭdinte pri la multnombraj verkoj premiitaj, vi facile imagos kiom granda estis la laboro de la Juĝantaro, kaj certe oni pardonos se ni en ia okazo iom rapide juĝis. Merititan honoron vi ĉiuj faris al la premiitaj aŭtoroj: ni honoru kaj danku ankaŭ la fervorajn samideanojn ne premiitajn, kiuj certe en venontaj konkursoj, akirinte plian sperton kaj perfektigon, atingos la deziratan sukceson. Ni laŭdu kaj kuraĝigu la amon al la literaturo, ne nur pro la bono kiun ĝi faras el lingva vidpunkto, sed ankaŭ pro la spirita kaj morala altiĝo, kiun kaŭzas la amo al la belaj pensoj, al la belaj esprimoj. Kiu bele parolas, tiu des pli bele agas!

Ni ne timu, ke la literatura flanko de la esperanta movado povos iel malhelpi nian triumfon. Al nia afero, esence lingva, konvenas kreskanta riĉeco literatura. Ne malatentante ĉiun praktikan aspekton de nia movado, ni ne forgesu ke la kulturado de la literatura kampo estas la praktike plej valora penado de la esperantistoj. Per ĝi ni ĉiuj pli kaj pli spirite kuniĝas, ni montras unuj al aliaj la proprajn pensojn kaj sentojn en amika interŝanĝo, ni lernas ĉiujn kaj ĉion koni kaj ami malgraŭ ĉiuspacaj diversecoj, kaj, legante la ĉefverkojn de la originala esperanta literaturo, ĉiu el ni sentas en si korbati la universalan animon!

Koran dankon ni esprimu al ĉiuj helpintaj la sukceson de la Floraj Ludoj: al la malavaraj donacintoj de premioj, al la esperantaj gazetoj kiuj publikigis la «Alvokon», al la sendintoj de konkursaĵoj.

Apartan dankon mi diras al la du ne katalunaj membroj de la Juĝantaro. Dankon al la Prezidanto de la Esperanta Akademio, Sinjoro Th. Cart, kiu, malgraŭ siaj gravaj okupoj, bonvolis akcepti la Prezidantecon de la Dekaj Floraj Ludoj. Bedaŭrinde, pro malsaneco li ne povis tute plenumi sian rolon de Prezidanto; sed la sola honoro kiun li faris al ni, meritas nian tutkoran dankon! Varman saluton al la eminenta poeto Julio Baghy, pro lia valora helpo en la tasko de la Juĝantaro. Nian tutan simpation al li, plenan ankoraŭ de nia admiro pro lia triumfo ĉe la lastaj Ludoj!

Kaj nian dankon, la plej intensan, al Vi, bonvola Reĝino kaj afablaj Korteganinoj, pro la donaco al niaj okuloj de via radianta beleco kaj ĉarma allogo, dum la daŭro de tiu solena festo de Vi tiel inde prezidita. Mi konscias, ke mi ne trafis la ĝustajn vortojn por esprimi al Vi la sentojn de ni ĉiuj, sed via bonvolemo komprenos ilin, per la respekto de mia humila riverenco je viaj Reĝinaj piedoj.

Fine, dankeman saluton al Vi, Ekscelencaj Aŭtoritatoj, kaj al Vi, popolo de la tradiciema urbo Vich, kiu, gastigante tiel fervore nian Esperantan Kongreson kaj Literaturan Konkurson, montris la plej grandan aprobon al la plej granda idealo.»

JAUME GRAU CASAS

Aplaŭdo sonas kiel premio al la peza tasko de la Sekretario.

Ĉiuj premiitoj aŭ iliaj reprezentantoj iris, ĉe ilia alvoko, ricevi la premiojn de manoj de la Reĝino, kaj la aŭtoroj de versaĵoj deklamis ilin. Ĉiuj estis tre aplaŭdataj.

Kiam la Sekretario finis sian raporton, lia frato S-ro Josep Grau Casas, Lingvo Komitatano, kiu estis restinta ĉe la scenejo post legado de lia premiita traduko el «La Atlantido» (kies katalunan originalon li ankaŭ legis), alpaŝas iom antaŭen kaj sin turnas al la publiko en kataluna lingvo, por plenigi la mankon de la kutima Prezidanta parolado, kiun pro malsaneco ne povis sendi la Prezidanto S-ro Th. Cart.

Li esprimis per plej elokventaj frazoj la mirindan taŭgecon de la esperanta lingvo por ĉiuj plej altaj literaturaj celoj, la rimarkindan gravecon de la esperantaj Floraj Ludoj en la riĉigo de la esperanta literaturo, la nediskuteblan ekziston de la esperanta Poezio – kaj tia poetika ebleco estas la plej alta pruvo ke nia lingvo estas flua, viva, homa... Post kelkaj brilaj paraĝrafoj, li subite diris kun granda emocio ke ni per ĉi-tiu solena festo ludus la plej stultan kaj abomenan farson, se ni ne havus absolutan certecon pri la boneco kaj beleco de tiu genie kreita lingvo kiun ni volas fari internacia. Li fine invitis ĉiujn al la lernado de Esperanto, kiu suprenlevas nin al spirita alteco kaj ebligas al ni flugadon tra la vasta mondo...

Ovacio kronis la paroladon de S-ro Josep Grau Casas, kiu kaŭzis videblan impreson sur la publikon.

Fine parolis S-ro Jacinto Bremón, L. K., membro de la Juĝantaro, kiu dediĉis kelkajn rememoraĵajn vortojn al la forestanta Prezidanto S-ro Cart.

Sinjoro Urbestro prononcis «La Festo estas finita» kaj la Reĝino kaj Korteganinoj malsupreniris la estradon kaj trairis la teatron, meze de longa aplaŭdado, akompanataj de la aŭtoritatoj kaj distingindaj samideanoj.

Ĉe la pordo, ili supreniris al la aŭtomobiloj atendantaj ilin kaj sin direktis al la Urbdomo, kie okazis la

DISDONADO DE RUBANDOJ AL LA STANDARDDOJ

S-ro Comella faris mallongan paroladon proponante al la Grupoj tiujn silkajn rubandojn kun metala surskribo rememore pri la Kongreso, kaj Fraŭlino Montserrat Terricabras Fatjó metis ilin sur la standardojn, kiuj sin klinante salutis antaŭ la Reĝino. Krom tiuj de la Grupoj, ankaŭ la standardo de «Orfeo Vigatà» ricevis la honoran rubandon.

OFICIALA FESTENO

Partoprenata de 120 personoj, ĝi havis lokon ĉe «Vika Kazino», en vasta kaj riĉe ornamita salono. Prezidis la Reĝino kaj ŝiaj Kortegani-

noj, akompanataj de la Urbestro, reprezentanto de la laŭreata poeto, aŭtoritatuloj kaj pioniroj. El la menuo, ni menciuj ke la vino, ĉampano kaj likvoroj estis regalo al la Kongresanoj farita respektive de la komercaj firmoj: R. Planas, de Vich; Bodegas Veritas, de Barcelona; A. Vives, de Arenys de Mar. La fraŭlinoj kaj sinjorinoj ricevis ankoraŭ bon-gustajn bombonojn, donaco de la firmo Bernabé, de Barcelona. Kiam oni malŝtopis la ĉampanon, komenciĝis la longa serio de tostaj paroladoj en lingvoj kataluna, hispana kaj esperanta. Parolis la Urbestro; la Militista Delegito; la kataluna verkisto Martí Genís Aguilar; la Barcelona komercisto S-ro Bassols; S-roj Maynar kaj Gastón, el Zaragoza; S-ro Barceló, el Palma de Mallorca; S-ro Comella, prezidanto de la Kongreso; S-ro Amades, prezidanto de la Federacio; la katalunaj Lingvo-Komitatoj S-roj Jacinto Bremón, Marian Solà kaj Josep Grau Casas; S-ro Delfi Dalmau, reprezentanto de la poeto Kolomano de Kalocsay; kaj multaj aliaj. Ĉiuj paroladoj estis ĉu laŭdo al la beleco de la Reĝino, ĉu esprimo de simpatio al Esperanto, ĉu reciprokaj salutoj kaj ĝentilajoj. La raportanto, kiu havis la ĝojon sidi inter du babilemegaj kaj simpatiegaj Korteganinoj, ne povas doni pli da detaloj. Ni diru, por fini, ke la elokventecon de ĉiuj tosto superis la kantado de «La Vojo», per kiu unu fojon ankoraŭ montris sian afablecon nia ĉarma kantantino Fraŭlino Palmira Castellví.

FERMA KUNSIDO

Unuanime estas elektataj por la nova Direkta Komitato la jenaj samideanoj: Prezidanto: S-ro Delfi Dalmau; Vic-prezidanto: S-ro Sebastia Alberich; Sekretario: S-ro Marian Solà; Vic-sekretario: S-ro Sebastia Chaler; Kasisto: S-ro Ramon Marsà; Administristo: S-ro Artemi Barba; Voĉdonantoj: S-ro Josep Alberich, S-ro Joan Gili Norta, S-ro Francesc Pérez, S-ro Jaume Herp.

S-ro Jaume Grau Casas, membro de la eliranta Komitato, rekomendas al la novaj gvidantoj ke ili klopodu restarigi en ĝia tuta graveco la gazeton «Kataluna Esperantisto» kaj laŭeble sekvi ĝian tradicion.

S-ro Sebastia Chaler respondas ke la novaj Komitatoj kun plezuro klopodos fari tion.

Koncerne la elekton de urbo por la venonta Kongreso, S-ro Grau raportas ke jam de antaŭ kelkaj monatoj li pritraktis kun S-ro J. Barceló, el Palma de Mallorca, nun ĉeestanta, la eblecon okazigi en tiu belega urbo la XII^{an} Kongreson de «Kataluna Esperantista Federacio». Li do petas S-ron Barceló ke li bonvolu diri sian opinion pri tio. S-ro Barceló tre kortuŝite stariĝas kaj esprimas la ĝojon kaj dankon kiujn li sentas, aŭdante la proponon de lia urbo por la venonta Kongreso. Li ĝoje akceptas, en la nomo de siaj samurbanoj, kaj promesas fari ĉion eblan por ke nia Dek-dua estu tiel sukcesa kiel la antaŭaj.

Per ovacio la Kongresanoj salutas S-ron Barceló kaj decidas elekti

por la venonta Kongreso *Palma de Mallorca*, ĉefurbo de la belegaj kaj famaj Balearaj Insuloj.

Nia XII^a Kataluna Kongreso estos do la unua okazanta ekster Katalunujo, tamen en katalunlingva lando. La beleco kaj turisma graveco de Mallorca, la «Orita Insulo», kun siaj mirindaj kavoj, ravaj marbordoĵoj, hela ĉielo kaj blindiga lumo, certe allogos grandan nombron da Kongresanoj. Ankaŭ ili povos ĝui la nekutiman agrablajon de la mara vojaĝo. La traveturo de Barcelona ĝis Palma de Mallorca — unu nokton — en la Junia monato estas kvieta kaj belega. Espereble, la esperantistoj pleniĝos tutan ŝipon de la «Transmediteranea Kompanio».

Per la decido sendi telegramon al la Esperantista Klubo «Palma», sciigantan pri la farita elekto, finiĝas la Ferma Kunsido. Krioj sonas «Vivu Palma de Mallorca» kaj entuziasme oni kantas «La Espero».

DANCADO DE SARDANOJ

En publika placo okazis la dancado de la katalunaj «sardanoj» dediĉata al la Kongresanoj. Multaj el tiuj eniris la dancantajn rondojn, kiuj, per la eniro de la esperantistoj, transformiĝis, ja, en «unu grandan rondon familian».

M A R D O, 10

EKSKURSOJ

Sukcese okazis la du anoncigitaj ekskursoj. Tridek gesamideanoj vizitis la antikvegan Monaĥejon de Ripoll, arkeologia monumento, kaj sesdek aliaj faris la ekskurson, aŭtomobile, al la pentrinda kataluna regiono «Les Guillerries».

Tiuj lastaj vizitis la vilaĝon Folgueroles, naskiĝloko de la fama kataluna poeto Verdaguer, antaŭ kies statuo oni deklamis versaĵojn liajn katalune kaj esperante. Poste ili vizitis la Orfejon de Sant Julià de Vilatorrada, en kies Biblioteko ili vidis esperantajn librojn kaj la tutan kolekton de «La Revuo», ricevitaĵojn de unu el la tieaj pastroj, kiu estas esperantisto. Ili reprenis la veturadon ĝis «La Cantina», kie oni tagmanĝis kaj pasigis la posttagmezon tra la arbaro.

Je la 7^a vespere, ĉiuj ekskursintoj denovi estis en Vich. Kvankam la plej multaj Kongresanoj estis jam forveturintaĵoj la antaŭan tagon, troviĝis ĉe la stacidomo, atendante la vagonaron al Barcelona, ankoraŭ 60 gesamideanoj. Ili estis adiaŭataj de la Vikanoj, al kiuj ĉiuj dankis ilian afablecon dum la tri Kongrestagoj. Kiam la vagonaro ekmoviĝis, ni ĉiuj disigiĝis agitante ĉapelojn kaj poŝtukojn kaj kriante «Vivu Vich!».

«KOMETO», ĴURNALO DE LA KONGRESO

Dum la tri kongrestagoj aperis tiu ĵurnalo, kun propagandaj artikoloj kaj kongresaj informoj. Ĝi estis tre bona ideo, pri kiu ni gratulas la Vikajn amikojn.

Adiauo de nia Redaktoro

Nia estimata samideano S-ro Jaume Grau Casas, kiu tiel vigle kaj multe laboris por la K. E. F. kaj preskaŭ ekskluzive redaktis ĝian organon dum jaroj, nia tre ŝatata amiko, kiu, por venki ĉiujn danĝerojn al nia Federacio, okaze akceptis sur siajn ŝultrojn ĉies taskon, kaj faris ĉion, kion li povis kaj sciis por pretervivigi nian esperantan organizon super ĉiaj krizoj, pro premantaj personaj okupoj ne plu povas tiel aktive laboradi kun ni.

Tamen li akceptis nian peton, ĉar dum nia Kongreso en Vich li agis kiel Sekretario de K. E. F., de ĝia Kongreso kaj de ĝiaj Floraj Ludoj, redakti ankoraŭ la tutan raporton pri niaj laboroj kaj solenaĵoj en Vich, kies organizadon kaj sukceson ni speciale ŝuldas al nia fervora kaj agema Vika samideano S-ro Jacinto Comella kaj al S-ro Jaume Grau Casas. Ni ankaŭ deziras mencii samideanon Eduard Capdevila kiu estis bonvola helpulo de S-ro Grau.

La raporto, kiu preskaŭ tute plenigas ĉi-tiun numeron, estas la adiaŭa tasko de S-ro Grau kiel Redaktoro de nia gazeto, kaj jenokaze ni esprimas al li nian amikecon kaj dankemon por liaj klopodoj por nia ĉefa Kataluna Esperantista organizaĵo.

Ni bedaŭras, ke nia amiko ne estos kun ni Komitatano, sed ni ĝojas esti certaj ke li alie fervore daŭrigos sian laboradon por kaj en Esperanto. — D. D.

**La nuna numero de «Kataluna Esperantisto» estas
submetita al la milita cenzuro.**

Ni esprimas nian dankon al la polica oficisto Samideano Luis Santamarina, por lia helpemo.

Oficiala Parto

Per tal que la Federació Catalana d'Esperantistes pugui acomplir d'una manera brillant i decidida, com li escau, la seva tasca essencial, impulsar el moviment esperantista de la nostra terra, li cal no veure's abandonada dels samideanoj, sinó amparada per llurs entusiasmes i encoratjada per llur protecció. Cal que tots tinguem present la necessitat ineludible de procurar l'ingrés a les nostres rengleres del major nombre possible de socis, puix quan més nombroses seran les nostres llistes més planera serà la tasca del Comitè i més profitosa. Per tal de donar tota mena de facilitats, el Comitè Directiu ha acordat admetre quotes de tres pessetes per a la segona meitat d'aquest any podent els inscrits nous rebre el «Kataluna Esperantisto» des de l'actual número fins a fi d'any. Creiem que aprofitant aquest avantatge tots els federats i principalment els Grups Esperantistes s'esforçaran a fer ingressar un bon contingent de membres nous, palesant-nos així llur adhesió i el desig d'ajudar-nos en la nostra tasca.

«Barcelona, 16 Junio 1924.

S-ro Prezidanto de la Dua Kongreso de Iberiaj Esperantistoj.—Bilbao.= Altestimata samideano: = Kiel esperantisto mi ĝojegas saluti vin ĉiujn kun la espero ke via tasko estos sukcesiga por nia sankta afero. = Kiel katalunlingvano, fakto por mi tiel natura kiel la kastillingvaneco de kastiloj kaj ceteraj kastillingvaj hispanoj, mi esperegas ke la estontaj Kongresoj de Iberiaj Esperantistoj havos la bazon de oficiala akcepto de ĉiuj lingvoj nature parolataj en Iberio, aŭ la bazon de oficiala malakcepto de ĉiuj Iberiaj lingvoj. Jen esperantista justeco, jen homaranismo, jen ebleco ke ni ĉiuj estu samrajtaj fratoj. Kaj nur en samrajteco estas ebla vera frateco. — Mi estas feliĉa ke mi povas paroli al esperantistoj, kiuj komprenas kaj konsentas kaj postulas la justecon, ĉar ni celas intergentan pacon kaj amon. — Niaj eminentaj aragonaj samideanoj Sroj. Maynar kaj Gastón spertis en niaj katalunaj kongresoj por Esperanto niajn fratajn sentojn kaj nian fervoron por la sukcesigo de Esperanto al kies interna ideo ni sentas profundan adektecon. = Mi bedaŭregas ke privataj cirkonstancoj malebligas al mi la feliĉon de via persona kunesto, kaj avidas baldaŭan okazon por tia ĝojo. = Vivu kaj efiku Esperanto kaj ĝia interna ideo.= Delfi Dalmau, nova Prezidanto de K. E. F.»

KATALUNA ESPERANTISTO

Redaktoroj: S. Alberich - Jofrè, Delfí Dalmau, Marian Solà

Nur maŝinskribitaj manuskriptoj sur unu flanko de ĉiu paperfolio, ĝenerale korrektaj en kataluna aŭ esperanta lingvoj estas akceptotaj.

Ĉu akceptitaj aŭ ne, originaloj neniam estas resendotaj.

«Deklaracio pri Esperantismo». — (Akceptita de la Unua Kongreso, en sia lasta kunsido.) — Ĉar pri la esenco de la Esperantismo multaj havas tre malveran ideon, tial ni subskribintoj, reprezentantoj de la Esperantismo en diversaj landoj de la mondo, kunvenintaj al la internacia Kongreso en Boulogne-sur-Mer, trovis necesa laŭ la propono de la aŭtoro de la lingvo Esperanto doni la sekvantan klarigon. — 1. La Esperantismo estas penado disvastigi en la tuta mondo la uzadon de lingvo neŭtrale homa, kiu «ne entrudante sin en la internan vivon de la popoloj kaj neniam celante elpuŝi la ekzistantajn lingvojn naciajn», donus al la homoj de malsamaj nacioj la eblon kompreniĝadi inter si, kiu povus servi kiel paciga lingvo de publikaj institucioj en tiuj landoj, kie diversaj nacioj batalas inter si pri la lingvo, kaj en kiu povus esti publikigitaj tiuj verkoj, kiuj havas egalan intereson por ĉiuj popoloj. Ĉiu alia ideo aŭ cspero, kiun tiu aŭ alia Esperantisto ligas kun la Esperantismo, estos lia afero pure privata por kiu la Esperantismo ne respondas».

El «Esenco kaj Estonteco de la Ideo de Lingvo Internacia» — «Fundamenta Krestomatio» — Per si mem la lingvo internacia ne sole ne povas malfortigi la lingvojn naciajn, sed kontraŭe, ĝi sendube devas konduki al ilia granda fortiĝado kaj plena akflorado: dank' al la neceseco ellernadi diversajn fremdajn lingvojn, oni nun malofte povas renkonti homon, kiu posedus perfekte sian patran lingvon, kaj la lingvoj mem, konstante kunpuŝiĝante unuj kun la aliaj, ĉiam pli kaj pli konfuziĝas, kripliĝas kaj perdas sian naturan riĉecon kaj ĉarmon».

Parolado en Esperanto en la Barcelona Ateneo

Nia elokventa samideano el Terrassa, sekretario de la K. E. F., D-ro Marian Solà, membro de la Lingva Komitato, kaj rajtigita de nia Federacio kiel reprezentanto en la Universala Kongreso ĵus okazinta en Vieno, regalos nin per parolado pri tiu Kongreso kaj la granda aŭstria ĉefurbo, la proksiman sabaton, 13 sept. vespere je la 10^a, en la salonego de la Barcelona Ateneo, Carrer Canuda, 6.

Multaj belaj kliŝoj estos samtempe projekciataj, kiuj interesos ankaŭ ne esperantistojn, kiuj eble varbiĝos kiam ili aŭdos la internacian lingvon.

Ceestu, kaj ĉeestigu plejnombre.

